

Pasaulinės fantastikos Aukso fondas

79

Allan Cole
Chris Bunch

VILKŲ PASAULIAI

Allan Cole & Chris Bunch
VILKŲ PASAULIAI
Mokslinis fantastinis romanas

Amžinasis Imperatorius valdo miriadus
keisčiausių pasaulių. Didžiulės armijos ir
judriausi kosminiai laivynai pasirengę
įvykdyti bet kokią jo užgaidą. Tačiau net
galingiausios kosminės armados yra
bejėgės prieš paslaptinguosius Vilkų
Pasaulius.

Ir tik leitenantas Stenas su savo
ištikimaisiais draugais gali pamėginti įstoti į
pražūtingus Vilkų Pasaulių paspėstus
spąstus...

Iš anglų kalbos vertė IRMINA DOMEIKIENĖ
Serija "Pasaulinės fantastikos Aukso fondas"
79 tomas. Serija įkurta 1990 m.

Allan Cole & Chris Bunch

THE WOLF WORLDS

New York, Del Rey books, 1984

Copyright © by Allan Cole & Chris Bunch, 1984

Cover art copyright © by Keith Parkinson, 1990

Vertimas į lietuvių kalbą ©, leidykla "Eridanas", 1997

Elektroninė versija © Knygute.lt, 2012

*KETRINAI ir KARENAI dėl begalės priežasčių,
o taip pat tikrajam ALEKSUI KILGURUI*

PIRMA DALIS

DURKLAS MAKŠTYSE

1

"Dženisaro" kreiseryje kurtinančiai sukaukė sirena, nugriaudėjo ir nutilo sunkių kaustytų batų žingsniai. Paskui valdymo pulte sumirkėjo žalias taškelis. Pirmasis padėjėjas patenkintas linktelėjo ir pagalvojo, kad reikia papildomai nubausti poste budėjusį priekvaišą. Paskui atsigrėžė į kapitoną.

- Visi sektoriai sukomplektuoti, sigferi, - pranešė jis.

Juoda tunika vilkįs kapitonas paėmė amuletą, užsikabino jį ant kaklo ir įjungė mikrofoną:

- Nusilenkit, "Dženo" kariai! Pasimelsim Talameinui! O, visur esantis Viešpatie, palaimink mūsų žygį, užgrobianant netikėlių laivą. Prašom tavo pagalbos, trokšdami tik pergalės, nes teisybė mūsų pusėje. Sikbet.

Laivo komanda choru pakartojo: "Sikbet". Kapitonas spustelėjo selektoatoriaus mygtuką.

- Ryšio sektoriai, perimkit priešų radijo ryšį. Paruoškite ginklus. Parenkite LRM patrankas - du, keturi, šeši. Ryšio sektoriai, užmegzkit kontaktą su laivu-taikiniu. Ginklų griebtis tik po mano komandos, po priešų kapituliacijos. Užduotis aiški? Vykdykite!

Kreiserio laimikiu turėjo tapti eilinis "Redžisterio" klasės tyrinėtojų laivas, grįžtantis po užduoties ir surizikavęs niurktelti per išorinę Galaktikos sieną.

Ovalinis laivo korpusas buvo lituotas ir perlituotas, išvarpytas korozijos, o kai kuriose vietose netgi perrūdijęs nuo susidūrimų su atmosfera. Po priekine dalimi, kurioje buvo išdėstyti kontrolės blokai, kyšojo automatiniai kaušai-žnyplės, skirti grunto pavyzdžių ėmimui. Visa savo išvaizda laivelis labai priminė krabą, iš visų jėgų sprunkantį nuo ryklio.

O iš tiesų tai buvo Imperijos laivas-šnipas. Sėkmingai įvykdęs užduotį, "Sienfuegosas" skubėjo namo.

Šiandieninė laivo "Sienfuegosas" (dokumentas OP KAMFAR) paskirtis: vykdyti pa-

galbinio Imperijos laivo pareigas.

Duomenys apie ekipažo narius:

*STENAS, leitenantas, Maldininkų būrys,
ginkluotės sekcija;*

*KILGURAS, ALEKSAS, seržantas, sprogdin-
tojas;*

*KELDERES, IDA, kaprale, pilotė, elektro-
nikos specialistė;*

MOREL, BETĖ, viršila, žvėrių dresiruotoja;

*BLIRČINAUSAS, eilinis, antropologas, me-
dikas.*

Komanda vykdo individualią užduotį.

*Pastaba: OP KAMFAR priklauso žvalgybi-
niam "Merkurijaus" būriui, smulkesnė in-
formacija - pas Janą Mahonį, "Merkurijaus"
padalinio vadą.*

Stenas susižavėjęs žvelgė į pusnuogę mergi-
ną, besikaitinančią hidroponinių prožektorių
spinduliuose. Atsargiai apėjęs du ant kelio iš-
sidrėbusius milžiniškus sibirinius tigrus, Ste-
nas priėjo pievelės pakraštį.

Vienas iš tigrų pramerkė užmiegotas akis ir
draugiškai suurzgė. Stenas neatkreipė į jį jokio
dėmesio, ir žvėris vėl užsimerkė. Išvydusi Ste-
ną, mergina paniuro. Betė buvo neaukšta

blondinė, po jos lygia, įdegsia oda judėjo gerai ištreniruoti raumenys.

Akimirką padvejojusi, Betė perėjo pievelę su vijokliniais augalais ir atsisėdo greta Steno.

- Maniau, tu jau miegi.

- Negaliu užmigti.

Kurį laiką jiedu sėdėjo tylėdami. Tylą trikdė tik žemas gomurinis Mjuninos ir Hjudžino, dviejų milžiniškų Betės kačių, murkimas. Nei Betė, nei Stenas nebuvo itin kalbūs. Ypač...

- Aš pamaniau, - atsargiai pradėjo Stenas, - kad gal mudu galėtume, na, pamėginti išsiaiškinti, kas vyksta?

- Juk kažkas ne taip, norėjai pasakyti? - švelniai paklausė Betė.

- Aha, būtent.

Ji patylėjo.

- Nesu tikra, kad to noriu. Mudu buvom drauge visai neilgai. Gal tai ir yra svarbiausia. O gal dėl visko kalta ši kvaila operacija. Mes neblogai padirbėjom ir dabar belieka viena - sėdėti šioje sulopytoje skardinėje ir spjaudyti į lubas.

- Ir pūstis vienam prieš kitą.

- Ir pūstis.

- Paklausk, kodėl gi mums nenuėjus į kajutę

ir... - Stenas neužbaigė frazės. "Labai romantiškas pasiūlymas", - pagalvojo jis.

Betė neryžtingai susimąstė. Pagaliau papurtė galvą.

- Ne. Noriu, kad viskas liktų taip, kaip yra - tol, kol grįšim. Gal... gal paskui atsinaujins ankstesnieji mūsų santykiai.

Stenas atsiduso ir linktelėjo. "Tikriausiai Betė teisi. Tikriausiai šitaip bus geriau..."

Pasigirdo melodingas vidinio ryšio signalas.

- Atleiskit, jaunieji įsimylėjėliai, kad pertraukiau jūsų burkavimą, bet komandiniame punkte kilo nedidelė problema.

- Kokia, Ida? - paklausė Stenas.

Tigrui galutinai išsibudino, pastatė ausis ir ėmė tyliai vizginti uodegomis.

- Ogi tokia, kad iš užnugario mus vejasi milžiniškas kovinis kreiseris.

Betė ir Stenas akimirksniu pašoko ant kojų ir nudūmė į komandinį punktą.

Nedidelio ūgio vyras - kaip sakoma, tiek paritus, tiek pastačius, - įdėmiai žvelgė į displejus ekraną ir kažką bambėjo panosėj. Jo ga-

lingas sunkiasvorio kūnas buvo toks pat stiprus, kaip ir škotiškas akcentas, paveldėtas iš tolimų protėvių.

- Jūs nė neįsivaizduojat, į kokią košę įklimpom, - stebėdamas ekraną su juos persekiojančio laivo kontūrais ir aprašymu, Aleksas ėmė negarsiai niūniuoti.

Stenas dirstelėjo per bičiulio petį ir garsiai perskaitė:

- 619 532. Patrulinis-smogiamasis kreiseris. Imperinis "Turnmaa-Karjala" klasės laivas. Skersm.: 190/34. Taip, įspūdinga skardinė... Ekipažas: dvidešimt šeši karininkai, šimtas dvidešimt penki pavaldiniai.

- O mes - keturiese ir du tigras prieš visą kariauną, - pridūrė Ida. Storulė susimąstė apie kiekybinę priešininko persvarą. Ji buvo tiek stora, kiek ir godi. Ida mėgo pasisavinti viską, kas buvo blogai padėta. - Jei kas nors norėtų lažintis, aš pasirengusi - statau už juos.

Nekreipdamas dėmesio į Idos pastabą, Stenas skaitė toliau:

- Ginkluotė: šešios priešlaivinės raketinės "Goblino" klasės patrankos, trisdešimt šeši rezerviniai užtaisai... trys raketų perėmimo įrenginiai "Vidal"... keturiasdešimt penki rezervi-

niai užtaisai... keturios lazerinės "Linkso" sistemos patrankos... įprastinė atmosferinė "AA" tipo apsaugos sistema... du savireguliaciniai toliašaudžiai pabūklai, vienas smogiamasis "Belo" klasės lazeris, kilnojami A denio išoriniai bokštai... Puikiai prifarširuota žuvelė. Kogero, nekenktų spustelti greičio pedalą...

- Šūdinas kompiuteris! - piktai riktelėjo Ida. - Tiek ir težino - plepėti, kaip gražiai mes sklendžiam kosmose. Ar išsiaiškinot, kas tie smirdžiai?

Stenas nesiteikė atsakyti.

- Kada prasidėjo perėmimas? - ūmai paklausė jis.

Ida įjungė displėjų, ir ekrane sumirgėjo tekstas:

"Skrisdamas dabartiniu greičiu, "Turnmaa-Karjala" klasės laivas pabūklų veikimo zoną pasieks po dviejų laivo sekundžių. Kontaktas bus užmegztas..."

Betė išjungė displėjų.

- Kam tai rūpi? Nemanau, kad tie klounai ims sukinėti mums rankas. - Ji atsigrėžė į Steną. - Ar turi kokių nors minčių, leitenante?

Sudūzgė komutatorius.

- O-ho-ho, su mumis nori pasišnekėti. - Ida iš-

tiesė ranką prie ryšio mygtuko.

- Lukterk, - sustabdė ją Stenas.

Jo apdairumas turėjo prasmės. Nors "Sienfuegosas" ir buvo tikrų tikriausias žvalgybinis laivas, kuriame glūdėjo saugiai paslėptas superkompiuteris, nors jį varė galingas variklis, savo išvaizda jis niekuo nesiskyrė nuo paprasto tyrinėtojų laivo, surūdijusio tiek iš išorės, tiek ir iš vidaus. Problema kilo dėl jo ekipažo: Maldininkų padalinio, superslaptos Imperatoriaus specialistų būrio. Iš pradžių kaip reikiant trenirudavo tave vieną, o paskui - jei tau reikėjo specialybės ar tvirtesnio požiūrio į gyvenimą - iš "Merkurijaus" (Karinės Žvalgybos) korpuso pasiūsdavo į dvejus metus trunkantį apmokymą Maldininkų būryje.

"Bet net šitaip pasirengus, - mąstė Stenas, stengdamasis sugalvoti kautynių planą, - mes beveik neturim šansų išlikti. Taip, sunkumai kyla būtent dėl ekipažo, kuriame tėra Mjunina ir Hjudžinas, du keturių metrų ilgio tigrai mutantai, vienas žaliūkas škotas, viena čigone apsirėdžiusi storulė, viena simpatiška moteris ir aš, leitenantas Stenas, vadovaujantis grupei "Maldininkas- 13", mirtininkų grupei. Et, kas bus, tas bus".

Kol Ida manipuliavo ryšio mygtukais, siūs-

dama apgalvotai miglotus atsakymus, Stenas mostelėjo Dokui, ir šis svirduliuodamas leidosi link vado. Iš tikrųjų ūsuotasis koala vadinosi Blirčinausu, bet, kadangi niekas nesugebėjo teisingai išstarti to altairietiško vardo, jį pavadinė Doku. Mažasis antropoekspertas (ir medicas) į visas žmogiškąsias būtybes žiūrėjo su panieka. Jis buvo siaubingai nuobodus, bet pasižymėjo dviem ypatingais talentais: iš nedidelių kokių nors daiktų fragmentų galėjo nuodugniai išanalizuoti bet kokią kultūrą; be to, būdamas pačiu ryškiausiu sensorinių mėšedžių šeimos atstovu, sugebėjo pažadinti aplinkiniuose meilės bei užuojautos jausmą tiek sau pačiam, tiek ir savo kompanionams.

- Kaip manai, kas jie tokie? - paklausė Stenas.

Dokas prunkštelėjo.

- Privalau jus pamatyti, - ištarė jis.

Stenas mostelėjo Idai, specialia juosta kruopščiai apvyniojusiai komunikacinį gaudiklį - dabar vienintelis matomas žmogus laive buvo ji.

- Et, dar vienas pažeidimas, - tarė Ida ir surinko reikiamą kodą.

Ekране pasirodė trys griežti vyriškių veidai.

- Viešpatie, na ir snukiai, - Ida nusižiovavo. - Čia "Hodelas", tyrinėjimų laivas R-21.

- Dženisarų ir Talameino vardu įsakau jums sustoti!

Dokas ėmė tyrinėti nepažįstamojo veidą ir analizuoti jo kalbą. Ida nustebusi pažvelgė į kapitoną:

- Talameinas? Talameinas?.. Neprisimenu to kio.

Abipus kapitono stovinčių vyrų akys išsiplėtė iš siaubo. Koks piktžodžiavimas! Vyresnysis karininkas perliejo Idą įtūžusiu žvilgsniu:

- Tučtuojau sustabdykit laivą ir pasirenkit mūsų atvykimui. Valdžia, suteikta man Pranašo ir Ingildo, jo vietininko, pareiškiu, kad jūs suimti. Jūs įsiveržėt į draudžiamos erdvės zoną. Jūsų laivas bus užgrobtas, o ekipažas nugabentas į Kazaurusą, ten būsite teisiami ir nubausti.

- Neabejoju, jog tarnaujat didžiai teisėtvarkos sistemai, kapitone, - Ida pakilo nuo kėdės, atsuko nugarą, pasikėlė sijoną ir pademonstravo priešų laivo atstovams savo neaprėpiamą pliką užpakalį. Paskui kukliai nuleido drabužio kraštus ir vėl atsigręžė į ekraną. Patenkinta pastebėjo, jog šįsyk sulaukė atsakomosios visų

trijų juodomis uniformomis vilkinčių karininkų reakcijos.

- Jei ši bežodė komunikacija jums yra nepakankama, - pridūrė Ida, - galiu patarti sugniaužti vienoje rankoje jūsiškį pranašą, kitoje - vietininką ir pasižiūrėti, kuris apsišiks pirmas.

Ir ji nutraukė kontaktą, nelaukdama atsakymo.

- Ar ne per švelniai, brangioji? - paklausė Aleksas.

Ida koketiškai gūžtelėjo pečiais.

Stenas kantriai laukė Doko analizės. Meškiuko ūsai suvirpėjo.

- Ne piratai ir ne pavieniai valkatos. Bent jau nelaiko savęs tokiais. Bet yra autoritarinės valdžios šalininkai, tai akivaizdu net "kvepiantiems" Betės katinams.

Hjudžinas pakankamai gerai mokėjo kalbą, kad suvoktų, jog Doka jį įžeidė. Tigras grėsmingai suurzgė. Ūsiukai suvirpėjo vėl, ir urzgimas virto murkimu. Hjudžinas pamėgino lyžtelti Dokui snukutį, bet šis atsitraukė.

- Man labai įdomu, jog kažkas taip užtikrintai pasisavina absoliutaus autoriteto privilegiją. Manau, kad tame laive skrenda arba konservatyvios valstybės atstovai, ilgus amžius griežtai

laikęsi senovinių įstatymų ir papročių, arba, o tai labiau tikėtina, ryškūs metafizinio mokymo pasekėjai.

- Turi omeny jų religiją? - paklausė Stenas.

- Turiu omeny jų tikėjimą pomirtiniu gyvenimu. Jie mano turį teisę naikinti arba išnaudoti kitus. Tai gali būti religija, metafizika - kas tik nori. Savo asmeninę teoriją grįščiau tuo, ką jūs vadinat religingumu. Įminimas pateiktas frazėje, kuri gali tapti indikatoriumi - "Talameino vardu". Aš ją vertinčiau kaip karinį diktatūros įsakymą. Kad būtų aiškiau, pavadinkim juos dženisarais. Tie žmonės paklūsta puritoniškai religijai. Pažymėsiu, jog abipus kapitono stovėjo du jo pagalbininkai, kurie buvo ne kas kita, o asmens sargybiniai. Darau išvadą, jog mūsų dženisarai nėra didžioji šios... šios Talameino Imperijos dalis, jie tik elitinė mažuma, kuriai reikia sargybinių. Prisiminkit jų uniformas - jos juodos. Savaime peršasi kita išvada: kadangi žmogaus sąmonėje ši spalva asocijuojasi su baime, siaubu ir netgi mirtimi, vadinasi, dženisarai stengiasi įbauginti žmones ir pavergti juos savo valiai.

Ar kas nors pastebėjo, jog uniformose nėra jokių skiriamųjų ženklų? Žmonėms tai nebūdinga....